

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/284/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113239650
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1113239650.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Evy Mészárosovej a JUDr. Silvie Walterovej v právnej veci žalobcu: E. V. H. , narodený dňa X.X.XXXX, trvale bytom L., D. č. XXX/XX, zastúpený Mgr. Mag. Monika Korbášová, advokátka, Bratislava, Nám. SNP č. 13, proti žalovaným: I. Slovenská republika - Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, Bratislava, Primaciálne nám. č. 1, IČO: 00 603 481, II. Dopravný podnik Bratislava, a.s., Bratislava, Olejkárska č. 1, IČO: 00 492 736, za účasti intervenienta na strane žalovaného v II. rade: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Bratislava, Štefanovičova č. 4, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 1.650,44 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 18. októbra 2016, č.k. 9 C 223/2013-79, v znení opravného uznesenia Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 10. januára 2017, č.k. 9 C 223/2013-88, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 18. októbra 2016, č.k. 9 C 223/2013-79, v znení opravného uznesenia zo dňa 10. januára 2017, č.k. 9 C 223/2013-88, p o t v r d z u j e .

II. Žalovaným v I. a II. rade priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania každému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 18. októbra 2016, č.k. 9 C 223/2013-79, v znení opravného uznesenia zo dňa 10. januára 2017, č.k. 9 C 223/2013-88, zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal náhrady škody vo výške 1.650,44 € s príslušenstvom, spôsobenej na jeho motorovom vozidle značky C. C EČV: BA XXX LX, za ktorú, podľa žalobcu, zodpovedajú žalovaní. O trovách konania rozhodol tak, že žalovaným nepriznal náhradu trov konania. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 420 ods. 1, 2, 3, § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 9a zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) a vecne tým, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť. Žalobca tvrdil, že ku škode na jeho motorovom vozidle značky C. C ŠPZ: BA XXX LX, došlo dňa XX.X.XXXX, v čase približne o XX.XX hodine na miestnej komunikácii v L. na ul. G. rad v smere jazdy z východu na západ, v tesnej blízkosti Y. námestia (pred hranicou križovatky ul. G. rad - Y. námestie) tým spôsobom, že osobné motorové vozidlo bolo poškodené výtlkom na miestnej komunikácii a to na pravej prednej pneumatike, ako aj na vzduchovom pružení. Žalobca predložil súdu listinné dôkazy o odťahu a oprave poškodeného motorového vozidla, ako aj nedatovanú fotodokumentáciu vozovky na ul. G. rad v L.. Nepredložil žiaden relevantný dôkaz, ktorým by potvrdil, že v dôsledku škodovej udalosti zo dňa 15.2.2013 došlo k poškodeniu predmetného motorového vozidla žalobcu značky C. C ŠPZ: BA XXX LX na mieste a spôsobom, ako to tvrdil žalobca. Žalobca na mieste údajnej udalosti vyhotovil fotodokumentáciu, z ktorej nie je možné jednoznačne určiť, že došlo k poškodeniu pravej prednej pneumatiky na predmetnom motorovom vozidle, keďže absentuje relevantný dôkaz, ktorý by

spájal zdokumentovanú nerovnosť na cestnej komunikácii s predmetným motorovým vozidlom žalobcu. Taktiež nepredložil fotodokumentáciu predmetného motorového vozidla, z ktorej by bolo jednoznačne zrejmé, že ide o predmetné motorové vozidlo a že došlo k takému poškodeniu a devastácii pravej prednej pneumatiky, ako tvrdil. Dôkazné bremeno preukázať svoje skutkové tvrdenia zaťažuje v spore žalobcu. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca neunesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia a nepreukázal hodnoverným spôsobom, že k poškodeniu motorového vozidla došlo spôsobom ako tvrdil v žalobe, v konaní nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti žalovaných a škodou na vozidle žalobcu. Rozhodnutie o trovách konania súd prvej inštancie odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 C.s.p., keď žalovaní mali v konaní plný úspech, mali by preto nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Keďže im však v konaní žiadne trovy nevznikli, súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovaným nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, v celom jeho rozsahu, podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Dôvodil, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ C.s.p.). Nesúhlasil s konštatovaním súdu prvej inštancie, podľa ktorého nepredložil žiaden relevantný dôkaz potvrdzujúci tvrdenie, že v dôsledku škodovej udalosti došlo k poškodeniu jeho motorového vozidla na mieste a spôsobom ním tvrdným. Žalobca má za to, že predložil dostatok dôkazov, preukazujúcich jeho skutkové tvrdenia a jeho žalobný nárok. Za relevantné dôkazy žalobca považuje protokol o vykonaní odťahu motorového vozidla a záznam odťahovej služby, ktoré preukazujú dátum odťahu motorového vozidla, identifikáciu motorového vozidla, ako aj miesto, odkiaľ bolo dotknuté motorové vozidlo odtiahnuté. Ďalším relevantným dôkazom je podľa žalobcu faktúra č. XXXXXXXXXXXX, z ktorej vyplýva, že motorové vozidlo Y.: BA XXX LX bolo do servisu J. A. C. R. dovezené dňa XX.X.XXXX, kedy došlo k škodovej udalosti, uvedený dátum vyplýva z dátumu otvorenia zákazky ako aj z textu faktúry. Existenciu výtlku, ako ho označil žalobca, potvrdilo i Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave sprístupnením informácie zo dňa 15.2.2016, z ktorého vyplýva, že v čase od 1.2.2013 do 23.2.2013 eviduje v zdokumentovanom úseku jednu škodovú udalosť a závada v zjazdnosti bola nahlásená dňa 22.2.2013 správcovi komunikácie. Zo stanoviska vyplýva, že závada v zjazdnosti - výtlk, zdokumentovaný žalobcom reálne v čase a na mieste škodovej udalosti existoval, teda je preukázaný. Odvolateľ poukázal na to, že existenciu závady tak, ako ju prostredníctvom, i keď nedatovaných fotografií, zdokumentoval žalobca, potvrdilo Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave, čo ani jeden zo žalovaných nenamietal a ani nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by vyvrátil zdokumentovanú závadu v zjazdnosti. Skutočnosť, že v dôsledku závady v zjazdnosti došlo na zdokumentovanom mieste a v čase, teda 15.2.2013, k poškodeniu motorového vozidla žalobcu, preukazujú listinné dôkazy - protokol o vykonaní odťahu, záznam odťahovej služby a faktúra č. XXXXXXXXXXXX. Fakt, že žalobcovi vznikla škoda, preukazujú faktúry č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX, ktoré žalobca servisu uhradil, čím došlo k zmenšeniu jeho majetku. Odvolateľ vytýkal súdu prvej inštancie, že sa nevysporiadal s dôkazom, výpoveďou svedka A. Z. J., ktorý vo svojej výpovedi potvrdil skutkové tvrdenia žalobcu o poškodení jeho motorového vozidla, o odťahu predmetného vozidla a zároveň potvrdil, že poškodenie pneumatického tlmiča sa vyskytuje pri náraze do výmoľu alebo jamy a prejaví sa až neskôr po udalosti. Žalobca poukázal na svedkove dlhoročné pracovné skúsenosti a vysokoškolské vzdelanie, strojnícka fakulta. Ďalej poukázal na to, že z karty vodiča ako aj zo stanoviska poisťovne Allianz je zrejmé, že v rozhodnom období od februára 2013 do júna 2013 nebol účastníkom inej škodovej udalosti, či dopravnej nehody, v dôsledku ktorej by mohlo dôjsť k poškodeniu pneumatiky a vzduchového pruženia tak, ako ho uviedol v žalobe. Skutočnosť, že nepredložil datovanú fotodokumentáciu a fotodokumentáciu vyhotovenú na mieste vzniku škody spolu s vyobrazením jeho motorového vozidla na mieste vzniku škody, podľa jeho názoru nie je dôvodom na zamietnutie žaloby, keď porušenie právnej povinnosti žalovaných, vznik škody a príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou preukázal prostredníctvom iných dôkazov. Podľa odvolateľa, ak by súd prvej inštancie hodnotil ním predložené dôkazy v súlade s ustanovením § 191 ods. 1 C.s.p., každý jednotlivito a vo vzájomnej súvislosti a prihliadol by na všetko, čo počas konania vyšlo najavo, musel by dospieť k inému skutkovému záveru, ako je uvedený v rozhodnutí. Odvolateľ vytýkal súdu prvej inštancie, že v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie neuviedol všetky listinné dôkazy, ktoré predložil na preukázanie svojich skutkových tvrdení. Súd prvej inštancie neuviedol a nevyhodnotil dôkaz - stanovisko Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave zo dňa 15.2.2016, vyjadrenie poisťovne Allianz zo dňa 24.5.2016, z ktorého vyplýva, že mu nebolo v čase od februára 2013 do júna 2013 z povinného zmluvného poistenia poskytnuté plnenie, z havarijného poistenia bolo poskytnuté plnenie za poškodenie čelného skla, čo s predmetným konaním nesúvisí. Týmito dôkazmi žalobca

preukazoval, že k vzniknutej škode nemohlo dôjsť na základe žiadnej inej poistnej udalosti či dopravnej nehody. Podľa odvolateľa odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie nie je presvedčivé, považuje ho za arbitrárne a nepreskúmateľné, keďže súd prvej inštancie nevyhodnotil a neuviedol niekoľko dôkazov, ktoré boli vykonané na preukázanie jeho tvrdení. Takýto postup súdu považuje žalobca za konanie, ktoré možno považovať za inú vadu konania. Navrhol odvolaciemu súdu, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a zaviazal žalovaných v I. a II. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť mu sumu 1.650,44 € a trovy konania.

3. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný v I. rade. Uviedol, že žalobca v priebehu konania pred súdom prvej inštancie, ako aj v podanom odvolaní, nepreukázal, že ku škode došlo tak ako tvrdí, že viedol motorové vozidlo v súlade so zákonom č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a rovnako nepreukázal technický stav vozidla pred škodovou udalosťou, vzhľadom na vek vozidla a stav na tachometri XXX.XXX km a jednoznačne nepreukázal ani výšku škody. Namietal, že v súdnom spise absentuje fotodokumentácia poškodenia vozidla po údajnom prejazde cez výtlk. Poukázal na to, že na miesto škodovej udalosti nebola privolaná polícia podľa § 66 ods. 6 zákona č. 8/2009 Z.z. a ani správca komunikácie, ktorí by zadokumentovali škodovú udalosť. Ďalej poukázal na to, že žalobca v priebehu konania neodstránil nezrovnalosť, ktorá pneumatika a ako mala byť poškodená a na ktorej strane vozidla malo dôjsť k poškodeniu vzduchového pruženia. V žalobnom návrhu žalobca uvádza poškodenie pravej prednej pneumatiky (str. 1, 2, 3 a 4) aj ľavej prednej pneumatiky (petit žaloby na str. 4) bez bližšej špecifikácie a že k poškodeniu vzduchového pruženia malo prísť na pravej strane vozidla. Svedok A.. J. vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 9.6.2016 uviedol poškodenie ľavej pneumatiky a pruženie na ľavej strane vozidla. Namietal aj výšku žalovanej škody, keď podľa výpovede svedka A.. J. bola vo faktúre oprava vzduchového pruženia označená ako „vzduchové pruženie opravná sada a vymedzovacia vložka“, ďalšie práce boli vykonané na žiadosť žalobcu a so škodovou udalosťou nesúvisia, oprava vzduchového pruženia stála X.XXX,XX €, pričom žalobca žaluje sumu 1.441,82 €. Žalovaný v I. rade uviedol, že dôkaz - stanovisko Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave zo dňa 15.2.2016 nikto v priebehu konania nespochybnil. Podľa žalovaného, ak by sa žalobca dôsledne riadil ustanovením § 16 zákona č. 8/2009 Z.z., ku škodovej udalosti by nedošlo, čo dokazuje aj fakt, že v uvedenom období Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave evidovalo iba jednu škodovú udalosť súvisiacu s výtlkom. Žalovaný v I. rade ako dôkaz spochybnil vyjadrenie poisťovne Allianz zo dňa 24.5.2016, podľa ktorého na uvedenom motorovom vozidle eviduje jednu poistnú udalosť č. XXXXXXXXXXX (poškodenie čelného skla) zo dňa XX.X.XXXX, keď ku škodovej udalosti malo dôjsť dňa XX.X.XXXX, teda v čase, keď malo predmetné vozidlo byť nepojazdné a v oprave spoločnosti J. A. C. R., spol. s r.o. Na námietky žalovaných, uplatnených v súvislosti s uvedenou skutočnosťou v priebehu konania, žalobca uviedol, že to nesúvisí s predmetom konania. Preto, podľa žalovaného v I. rade, nie je zrejmé, prečo žalobca v odvolaní namieta neprihliadnutie na tento spochybnený dôkaz, ani čo ním chcel preukázať, keď námietky žalovaných nijako nevyvrátil. Žalobca svojou výpoveďou na pojednávaní 18.10.2016 ani iným dôkazom uvedené rozpory neobjasnil a podľa žalovaného v I. rade neuniesol dôkazné bremeno. Žalovaný, stotožňujúc sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie, navrhol odvolaciemu súdu odvolaním napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť.

4. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný v II. rade. Uviedol, že sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal hodnoverným spôsobom, že k poškodeniu motorového vozidla došlo spôsobom, ako tvrdil v žalobe resp. na pojednávaní, keď na pojednávaní na otázku žalovaného v II. rade, či trvá na tvrdení uvedenom v žalobe o poškodení pravej prednej pneumatiky, odpovedal, že s odstupom času nevie uviesť. Žalovaný v II. rade poukázal na to, že žalobca vo výpovedi uviedol, že jazdil v jazdnom pruhu, kde sa nachádza výtlk a neprešiel do protismeru, pričom z priloženej fotodokumentácie detailne zobrazujúcej výtlk je evidentné, že by musel jazdiť v ľavom jazdnom pruhu a potom by mohol poškodiť iba ľavú prednú pneumatiku, keď výtlk sa nachádzal v ľavej časti ľavého jazdného pruhu a je objektívne nemožné prejsť pravou prednou pneumatikou cez výtlk nachádzajúci sa v ľavej časti ľavého jazdného pruhu bez toho, aby motorové vozidlo prešlo do protismeru. Táto hypotéza platí iba za predpokladu, že žalobcom predložená fotodokumentácia bola vyhotovená v čase súvisiacom so škodovou udalosťou. Čas vyhotovenia fotodokumentácie žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal. Žalovaný v II. rade poukázal na rozpor vo výpovedi žalobcu na pojednávaní, keď uviedol: „Po udalosti som odparkoval, vyhotovil som fotografie telefónom, zavolať som do servisu a dal som vozidlo odtiahnuť a opraviť“, pričom na otázku žalovaného v II. rade, ktoré z vozidiel na fotografii č. 1 je jeho, žalobca uviedol: „Moje vozidlo sa na fotografii nenachádza z dôvodu, že som

fotodokumentáciu vozidla vyhotovil až po jeho odťahu“. Podľa žalovaného v II. rade žalobca nepredložil žiadny relevantný dôkaz, ktorým by hodnoverným spôsobom preukázal, že k poškodeniu motorového vozidla došlo spôsobom ako tvrdil v žalobe a ničím nepreukázal príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti žalovaným v II. rade a škodou na vozidle žalobcu. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d/ C.s.p. žalovaný v II. rade uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je dostatočne odôvodnené, nevykazuje znaky svojvoľnosti ani arbitrárnosti a je ústavne akceptovateľné. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje žalovaný v II. rade za vecne správne, v súlade so zisteným skutkovým stavom a za dostatočne odôvodnené. Súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav, starostlivo vykonal dôkazy, ktoré vyhodnotil každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, napadnuté rozhodnutie spĺňa tak formálne, ako aj obsahové náležitosti súdneho rozhodnutia v zmysle príslušných procesných predpisov. Navrhol odvolaciemu súdu rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť.

5. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril intervenient na strane žalovaného v II. rade. Uviedol, že súd prvej inštancie pri vykonaní dokazovania a hodnotení dôkazov postupoval v súlade so zákonom a celú vec správne posúdil a vo veci správne rozhodol. Poukázal na to, že protokol o odtiahnutí motorového vozidla nepreukazuje, že príčinou údajného poškodenia motorového vozidla bol práve výtlk označený žalobcom. Motorové vozidlo mohlo byť poškodené vandalizmom, prípadne iným spôsobom. Faktúra za vykonanie opravy motorového vozidla, vystavená niekoľko mesiacov po údajnej škodovej udalosti, je nedostatočným dôkazom z hľadiska príčinnej a časovej súvislosti. Samotná existencia výtlku, aj keby bola v danom mieste a čase potvrdená Krajským riaditeľstvom Policajného zboru v Bratislave, neznamena, že motorové vozidlo s EČV: BA XXX LX bolo poškodené práve na tomto výtlku. Žalobca mal na mieste údajnej nehody vyhotoviť fotodokumentáciu, pričom zachytával len samotný výtlk. Z uvedenej fotodokumentácie nie je vôbec zrejmé, kedy bola vyhotovená. Intervenient poukázal aj na zvláštny prístup žalobcu, ktorý si mal fotiť výtlk, avšak poškodenie svojho motorového vozidla nijakým spôsobom nezdokumentoval. Vo svojej výpovedi dňa 18.10.2016 sa žalobca nevedel vyjadriť ani k tomu, na akej strane bolo motorové vozidlo poškodené, ani v ktorom pruhu jazdil. Intervenient poukázal na to, že žalobca predmetné motorové vozidlo používal, nie je preto vylúčené, že k poškodeniu tlmiča mohlo dôjsť v inej príčinnej súvislosti a v úplne inom čase a mieste. Stanovisko poisťovne Allianz preukazuje len skutočnosť, že na predmetné motorové vozidlo nebola hlásená škodová udalosť, nie že sa škodová udalosť nestala. Potvrdenie poisťovne o beznehodovom priebehu nie je relevantným dôkazom toho, že v istom období nedošlo k škodovej udalosti, pretože poškodený si nemusí za každých okolností uplatňovať náhradu škody zo svojho havarijného poistenia. Intervenient nesúhlasil s tvrdením žalobcu v odvolaní, že súd prvej inštancie pochybil pri hodnotení dôkazov, ďalej že nepostupoval v súlade s ustanovením § 191 ods. 1 C.s.p., keď z hľadiska relevancie a dôkaznej sily, všetky žalobcom predložené dôkazy vyvolávajú pochybnosti o ním uvádzaných skutkových tvrdeniach a žiadnym z predložených dôkazov nie sú hodnoverným spôsobom, bez akýchkoľvek pochybností preukázané skutkové tvrdenia žalobcu. Pokiaľ súd prvej inštancie aj v odôvodnení rozhodnutia neuviedol všetky dôkazy, ktoré boli v konaní vykonané, nemá to vplyv na správnosť, resp. preskúmateľnosť, napadnutého rozhodnutia. Intervenient poukázal aj na skutočnosť, že žalobcovi v prípade škodovej udalosti rovnako vyplývajú povinnosti stanovené zákonom č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke. V dôsledku nesplnenia si základnej povinnosti žalobcom, vyplývajúcej mu zo zákona o cestnej premávke, nie je možné preukázať (čo sa žalobcovi ani nepodarilo preukázať), že ku škode došlo v dôsledku nerovnosti na cestnej komunikácii, tak ako to uvádza v podanej žalobe. Intervenient, poukazujúc na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, bod 6 a 7, uviedol, že súd prvej inštancie sa správne a v dostatočnej miere vysporiadal s predloženými dôkazmi. Podľa neho nie je možné bez pochybností preukázať, že k poškodeniu motorového vozidla EČV: BA XXX LX došlo po strete s výtlkom. Takémuto tvrdeniu napríklad v časti o zaplatenie X.XXX,XX € odporuje okrem iného aj časová príčinná súvislosť, keďže poškodenie vzduchového pruženia sa malo preukázať až v júli 2013, pričom k údajnej škodovej udalosti malo dôjsť vo februári 2013. Intervenient sa stotožnil s tvrdením súdu prvej inštancie, že dôkazné bremeno preukázať skutkové tvrdenia zaťažuje v spore žalobcu, pričom tento na základe predložených dôkazov neunesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia. Odôvodnenie súdu prvej inštancie je v tomto smere úplne jednoznačné a preskúmateľné. Intervenient na strane žalovaného v II. rade navrhol odvolaciemu súdu rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

6. Žalobca sa vyjadril k vyjadreniu žalovaných v I. a II. rade ako aj k vyjadreniu intervenienta. K vyjadreniu žalovaného v I. rade uviedol, že žalovaný nereaguje na odvolacie dôvody, len uvádza argumenty, aké uviedol už v priebehu konania a vytháva z kontextu tvrdenia uvedené žalobcom. Poukázal na to, že potvrdenie spoločnosti Allianz potvrdzuje skutočnosť, že nebol účastníkom žiadnej škodovej

udalosti, ktorá by mohla spôsobiť poškodenie motorového vozidla tak, ako to uviedol v žalobe. Motorové vozidlo nebolo v servise dňa 17.6.2013 ale 4.6.2013, ako to vyplýva z faktúry č. XXXXXXXXXXXX a z dátumu otvorenia zákazky a ku škodovej udalosti zo dňa 17.6.2013 (poškodenie čelného skla) došlo tak, ako uviedla spoločnosť Allianz. K tvrdeniu žalovaného v I. rade, že podľa výpovede svedka oprava vzduchového pruženia stála X.XXX,XX € žalobca uviedol, že takéto tvrdenie svedka nie je v spise zaprotokolované a žalobcovi nie je zrejmé, z čoho žalovaný v I. rade vychádzal. Poukázal na to, že výšku žalovaného nároku nikto zo žalovaných pred súdom prvej inštancie nenamietal. K vyjadreniu žalovaného v II. rade poukázal na to, že vo svojej výpovedi uviedol, že vyhotovil fotografie telefónom. Podstatou tejto informácie bol spôsob vyhotovenia fotografií a nie časový sled, kedy ich mal vyhotoviť. Na doplňujúcu otázku žalovaného v II. rade upresnil časovú stránku vyhotovenia fotografií a uviedol, kedy presne fotodokumentáciu mobilným telefónom urobil. Ďalej uviedol, že má právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Podľa jeho názoru ak by súd prvej inštancie vyhodnotil všetky vykonané dôkazy podľa § 191 ods. 1 C.s.p. a splnil by si tak zákonnú povinnosť, dospel by k inému záveru. Podľa žalobcu súd prvej inštancie pochybil a porušil ustanovenie § 220 ods. 2 C.s.p. K vyjadreniu intervenienta na strane žalovaného v II. rade žalobca poukázal na to, že prostriedky procesnej obrany, ktoré použil vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu, mal použiť v konaní pred súdom prvej inštancie a nie po ukončení dokazovania, keď je zrejmé, že sa nejedná o novosti v zmysle C.s.p. Opätovne poukázal na povinnosť súdu hodnotiť všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti (§ 191 ods. 1 C.s.p.) a povinnosť odôvodniť svoje rozhodnutie v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C.s.p. Poukázal aj na nesprávnosť tvrdenia intervenienta, podľa ktorého sa poškodenie vzduchového pruženia malo preukázať v júli 2013, keď z faktúry č. XXXXXXXXXXXX je zrejmé, že táto závrada bola opravená 4.6.2013. Žalobca naďalej zotrval na svojom odvolaní a argumentácii tam uvedenej.

7. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný v I. rade. Zotrval na svojich tvrdeniach uvedených v predchádzajúcom vyjadrení, poukázal na to, že za nedostatočnú považuje dokumentáciu priebehu škodovej udalosti, keď nie je zrejmé, akou rýchlosťou sa vozidlo pohybovalo bezprostredne pred škodovou udalosťou, takže aj prípadné vypracovanie znaleckého posudku na preukázanie príčin a škôd by bolo postavené len na tvrdeniach žalovaného.

8. K vyjadreniu žalovaného v I. rade sa vyjadril žalobca. Poukázal na čl. 15 a § 191 ods. 1 a ods. 2 C.s.p. a uviedol, že predložil dostatok dôkazov, ktoré vo vzájomnej súvislosti potvrdzujú ním uvádzané tvrdenia. Podľa žalobcu je v rozpore s § 191 ods. 2 C.s.p. názor, podľa ktorého nedoložením dôkazu poškodeného kolesa zdokumentovaného priamo vo výtlku nie je preukázaná príčinná súvislosť medzi existenciou výtlku a vznikom škody na jeho motorovom vozidle. Zotrval na názore, že ak by súd prvej inštancie hodnotil všetky dôkazy v súlade s princípmi stanovenými C.s.p., dospel by k inému záveru.

9. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný v I. rade, uviedol, že dôkazy predložené v konaní žalobcom nasvedčujú tomu, že škoda na motorovom vozidle žalobcu vznikla, žalobca však nepreukázal príčinnú súvislosť medzi vzniknutou škodou a existenciou výtlku na vozovke na G. rade. Žalovaný v I. rade považuje priebeh škodovej udalosti za nedostatočne zdokumentovaný. V ďalšom žalovaný zotrval na svojich doterajších vyjadreniach.

10. Ďalšie vyjadrenia do spisu doložené neboli.

11. Odvolací súd preskúmal vec, súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania [§ 470 ods. 1, ods. 2, § 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z. účinný od 1.7.2016), ďalej len C.s.p.], túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre jeho nariadenie (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 27. marca 2019; o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu a intervenient upovedomení zákonným spôsobom (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p.). Rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil (§ 387 ods. 1, ods. 2, ods. 3 C.s.p.) a keďže sa stotožňuje s dôvodmi rozsudku ako správnymi, rozsudok odvolacieho súdu už ďalšie dôvody neobsahuje. Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd ale považuje za potrebné uviesť ešte nasledovné.

12.1. Žalobca sa predmetným žalobným návrhom domáhal voči žalovaným zaplata sumy 1.650,44 € titulom náhrady škody spôsobenej devastáčnym poškodením motorového vozidla v príčinnej súvislosti s výtlkom na miestnej komunikácii v L. na ulici G. rad. Škoda mala žalobcovi vzniknúť jednak samotným poškodením pneumatiky, ku ktorému malo dôjsť dňa 15.2.2013 v dôsledku výtlku na miestnej komunikácii a potom poškodením vzduchového pruženia, ktoré sa prejavilo až v júni 2013, súviselo však so škodovou udalosťou dňa 15.2.2013. Žalobca tvrdil, že v blízkom okolí výtlku žalovaní neosadili žiadne dopravné značenie, ktoré by upozornilo vodiča na závradu na vozovke, aby mohol prispôbiť

jazdu povahe a stavu vozovky. Za vzniknutú škodu v dôsledku porušenia zákonnej povinnosti starať sa o stav miestnej komunikácie (žalovaný v I. rade) a stav električkového koľajiska (žalovaný v II. rade) zodpovedajú, podľa žalobcu, žalovaní v I. a II. rade spoločne a nerozdielne.

12.2. V danom spore vykonal súd prvej inštancie všetko navrhované dokazovanie, ktoré bolo potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností významných pre posúdenie dôvodnosti podanej žaloby, zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s § 191 C.s.p. dospel k správnym skutkovým záverom a na ich základe následne vyvodil aj správny právny záver, keď na prejednávany prípad použil ustanovenia § 420 ods. 1, 2, 3, § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 9a ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) a ustálil, že žalobca nepreukázal hodnoverným spôsobom, že k poškodeniu motorového vozidla došlo spôsobom ako tvrdil v žalobe a v konaní nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti žalovanými a škodou na vozidle žalobcu. Svoje zistenia a závery, pre ktoré žalobe nevyhoveli, súd prvej inštancie aj riadne odôvodnil, pričom sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán súvisiacimi s predmetom konania.

12.3. K odvolacej námietke žalobcu, podľa ktorej súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj k tvrdeniu, že žalobca v konaní predložil dostatok dôkazov, preukazujúcich jeho skutkové tvrdenia a jeho žalobný nárok, odvolací súd uvádza nasledovné. Žalobca za relevantný dôkaz, preukazujúci žalobný nárok, považuje protokol o vykonaní odťahu motorového vozidla a záznam odťahovej služby, ktoré, podľa žalobcu, preukazujú dátum odťahu motorového vozidla, identifikáciu motorového vozidla ako aj miesto, odkiaľ bolo dotknuté motorové vozidlo odtiahnuté. Faktom je, že protokol o odťahu ako aj záznam odťahovej služby preukazujú dátum odťahu, identifikujú motorové vozidlo (aj spôsob poškodenia - defekt), ktoré bolo odtiahnuté, ako aj miesto, odkiaľ bolo motorové vozidlo odtiahnuté. Tieto dôkazy však jednoznačne nepreukazujú, že k poškodeniu motorového vozidla došlo v príčinnej súvislosti s poškodenou komunikáciou, výtlkom tak, ako to tvrdí žalobca v žalobe. Žalobca za ďalší relevantný dôkaz považuje faktúru č. XXXXXXXXXXXX, z ktorej vyplýva, že motorové vozidlo ŠPZ: BA XXX LX bolo do servisu J. A. C. R. dovezené dňa XX.X.XXXX, kedy došlo k škodovej udalosti. Podľa názoru odvolacieho súdu, faktúra je dôkazom toho, že predmetom zákazky bola výmena pneumatiky (bez identifikácie, či ide o pneumatiku na pravom alebo ľavom, prednom alebo zadnom, kolese), zákazka bola otvorená dňa 15.2.2013 a z faktúry vyplýva, že vozidlo bolo dovezené odťahovou službou. Tento dôkaz taktiež jednoznačne nepreukazuje, že k poškodeniu motorového vozidla došlo v príčinnej súvislosti s poškodenou komunikáciou, výtlkom, spôsobom, ako to tvrdí žalobca. Pravdou je tvrdenie žalobcu, že Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave potvrdilo, že v čase od 1.2.2013 do 23.2.2013 eviduje v zdokumentovanom úseku jednu škodovú udalosť a závada v zjazdnosti dotknutej komunikácie bola nahlásená dňa 22.2.2013 správcovi komunikácie. Avšak ani tento dôkaz nepreukazuje, že poškodenie motorového vozidla žalobcu je v príčinnej súvislosti s touto závadou v zjazdnosti komunikácie. Uvedené dôkazy jednotlivo ale ani vo vzájomnej súvislosti nepreukazujú, že k poškodeniu motorového vozidla došlo spôsobom tvrdeným žalobcom a v príčinnej súvislosti s porušením právnej povinnosti zo strany žalovaných. Fotodokumentácia dotknutého miesta poškodenej vozovky je bez dátumu, takže nepreukazuje, že takýmto spôsobom bola komunikácia poškodená dňa 15.2.2013. To, že vozidlo bolo odtiahnuté z komunikácie na ulici G. rad a malo defekt nepreukazuje, že bolo poškodené v súvislosti s výtlkom zdokumentovaným žalobcom. Žalobca poškodenie motorového vozidla nepreukázal fotodokumentáciou napriek tomu, že v konaní uviedol, že fotodokumentáciu vozidla vyhotovil až po jeho odťahu a poškodená pneumatika určite odfotená je. Neodstránil ani rozpor v tom, ktorá predná pneumatika bola škodovou udalosťou poškodená, keď v samotnej žalobe označil aj pravú aj ľavú pneumatiku a pri výsluchu na pojednávaní dňa 18.10.2016 uviedol, že vzhľadom na odstup času si nepamätá, ktorá pneumatika bola poškodená. Pokiaľ ide o poškodenie vzduchového pruženia, odvolací súd sa stotožňuje s tvrdením intervenienta, podľa ktorého žalobca predmetné motorové vozidlo používal, nie je preto vylúčené, že k poškodeniu tlmiča mohlo dôjsť v inej príčinnej súvislosti a v úplne inom čase a mieste, ako tvrdí žalobca. Ani A. J. vo svojej svedeckej výpovedi jednoznačne nepotvrdil, že k poškodeniu pneumatiky a vzduchového pruženia došlo v čase a spôsobom, ako to tvrdil žalobca. Svedok vo výpovedi uviedol, že žalobca telefonoval do servisu, že má nehodu, vozidlo je nepojazdné, odporučili mu odťah vozidla do ich servisu a poškodenú pneumatiku vymenili. Svedeckou výpoveďou bolo jednoznačne preukázané, že na aute žalobcu bola poškodená pneumatika, ktorú v servise vymenili, touto výpoveďou nebolo preukázané, kde došlo k poškodeniu pneumatiky a v akej príčinnej súvislosti. Pokiaľ ide o poškodenie vzduchového pruženia, svedok vo výpovedi uviedol, že v servise konštatovali, že je poškodený pneumatický tlmič na ľavej prednej strane tam, kde bola vymenená pneumatika a že je osobne toho názoru, že išlo o jednu

zo závad, ktorá sa vyskytuje pri náraze do výmoľu alebo jamy, ktoré sa prejavia až neskôr po udalosti. Svedok vo výpovedi pripustil, že vzduchové pruženie sa môže postupným používaním opotrebiť. Ďalej uviedol, že k poškodeniu vzduchového pruženia dochádza pri náraze alebo pri mechanickom poškodení. Uvedená svedecká výpoveď jednoznačne nepreukazuje, že k poškodeniu pneumatiky a vzduchového pruženia došlo v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou tak, ako to popísal žalobca vo svojej žalobe. K tvrdeniu žalobcu, že z karty vodiča, ako aj zo stanoviska Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., zo dňa 24.5.2016, je zrejmé, že v rozhodnom období od februára 2013 do júna 2013 nebol účastníkom inej škodovej udalosti, odvolací súd uvádza, že ani tento dôkaz nepreukazuje, že k poškodeniu motorového vozidla žalobcu došlo spôsobom, ako uviedol v žalobe a v príčinnej súvislosti s porušením právnej povinnosti žalovanými v I. a II. rade, keď žalobca nemusel nahlásiť každú škodovú udalosť. Odvolací súd konštatuje, že žalobca v konaní nepredložil hodnoverný dôkaz, ktorý by preukázal jednoznačnú príčinnú súvislosť medzi zadokumentovaným výtlkom na miestnej komunikácii a poškodením motorového vozidla žalobcu. K poškodeniu motorového vozidla žalobcu mohlo dôjsť, ako uviedol intervenient na strane žalovaného v II. rade, vandalizmom alebo neopatrnou jazdou žalobcu, teda jeho zavinením. Bez ohľadu na pasívnu legitímáciu žalovaného v I. rade, správne konštatoval súd prvej inštancie, že dôkazné bremeno, ktoré v konaní zaťažuje žalobcu, v prejednávacom prípade žalobca neuniesol.

12.4. K odvolacej námietke žalobcu, podľa ktorej rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je presvedčivé, považuje ho za arbitrárne a nepreskúmateľné, keďže súd prvej inštancie nevyhodnotil a neuviedol niekoľko dôkazov, ktoré boli vykonané na preukázanie jeho tvrdení. Odvolací súd uvádza, že z hľadiska zákonom vyžadovaných náležitostí na riadne odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 220 ods. 2 C.s.p.) možno konštatovať, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie spĺňa tieto zákonom vyžadované náležitosti. Z jeho obsahu je zrejmé, čoho sa žalobca predmetnou žalobou domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy na preukázanie svojich tvrdení označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadrili žalovaní a intervenient a aké prostriedky procesnej obrany použili. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia jasne a výstižne vysvetlil, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán sporu, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, ktoré dôkazy vykonal a ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil, ako aj všetky podstatné dôvody, pre ktoré rozhodol, tak ako rozhodol. Odvolateľ preto nedôvodne namietal nedostatok odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd zároveň, poukazujúc na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp.zn. III. ÚS 209/04, uvádza, že „všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (podobne aj rozhodnutia IV. ÚS 115/03, II. ÚS 44/03, I. ÚS 117/05, IV. ÚS 112/05). Napokon aj Európsky súd pre ľudské práva vo svojej judikatúre uvádza, že súdne rozhodnutia musia v dostatočnej miere uvádzať dôvody, na ktorých sa zakladajú; článok 6 ods. 1 dohovoru však nemožno chápať tak, že vyžaduje podrobnú odpoveď na každý argument, pričom odvolací súd sa pri zamietnutí odvolania môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia rozhodnutia nižšieho súdu (García Ruiz proti Španielsku zo dňa 21. januára 1999, Van de Hurk proti Holandsku zo dňa 19. apríla 1994).

12.5. Odvolací súd potvrdil aj výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie, týkajúci sa nároku na náhradu trov konania, keď žalobca v konaní úspešný nebol, v konaní boli úspešní žalovaní a mali by preto nárok na náhradu trov konania podľa § 255 ods. 1 C.s.p. Žalovaní v I. a II. rade však odvolanie proti výroku, ktorým im súd prvej inštancie nárok na náhradu trov konania nepriznal, nepodali.

12.6. Odvolací súd identifikoval žalobcu v záhlaví rozhodnutia rodným číslom, keďže od 12.6.2018, podľa výpisu zo živnostenského registra, má žalobca pozastavenú podnikateľskú činnosť.

13. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalovaní v I. a II. rade mali v odvolacom konaní plný úspech, preto majú aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania každý v rozsahu 100 %. V zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

14. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou

organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).